

Ю.С.

ВИСШИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
92-РД-109	10-10-2013

ДО

Зв КМД
10.10.13

ПРЕДСТАВЛЯВАЩИЯ

ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ГОСПОЖА СОНЯ НАЙДЕНОВА



ДОКЛАД

Относно: участие на съдия Вероника Николова - национално лице за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела в Заседание на Работна група „Гражданско право“ по предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност, проведено на 24 и 25 септември 2013 г. в Брюксел

На 24 и 25 септември 2013 година, в гр.Брюксел, бе проведено Заседание на Работна група „Гражданско право“ по предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност. На заседанието като представители на Република България взеха участие госпожа Митка Захарлиева първи секретар, представител на Министерство на правосъдието в ПП на РБ към ЕС и съдия Вероника Николова - национално лице за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела

На заседанието на РГ „Гражданско право“ (формат „Несъстоятелност“), проведено на 24 и 25 септември 2013 г. продължи второто четене на предложението за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност, на основа на документ 11734/13. Обсъдени бяха членове 20а –31 от предложението, като в дискусиите бяха направени множество предложения за изменения на формулировките. По тези разпоредби предстоят още обсъждания, докато се постигне съгласие на всички държави членки по конкретните текстове.

България изрази позиция по всички обсъдени разпоредби и направи конструктивни предложения за изменения по въпроса дали следва да се публикува информацията относно забрана за упражняване на право на участие в управителен орган на дружество (член 20,

буква й), по въпроса за таксите за достъп до информация чрез системата за свързаност на регистрите по несъстоятелност (член 20е), по отношение публикуването на информация в друга държава членка (член 21), във връзка с признаването и изпълняемостта на други съдебни решения (член 25), относно поемането на ангажимент от страна на синдика пред местните кредитори, с цел да се избегне вторично производство (член 28а), по решението за образуване на вторично производство (член 29а, параграф 2) и др.

Срещата протече при следния дневен ред:

По т. 1: Дневният ред беше приет без изменения.

По т. 2 Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1346/2000 относно производството по несъстоятелност – документ 11734/13, член 20, буква й) и сл.

По член 20, буква й) , касаещ поместване на имената на лицата, лишени от право да участват управителни органи на търговски дружества, заради нарушения на задължения, свързани с несъстоятелността

Холандия настоя текстът в квадратните скоби да остане в Регламента и да се публикуват забраните за лицата да участват в управителни органи.

Франция се противопостави категорично на това предложение, защото не следва да се публикуват такива чувствителни данни за личния живот и това ще противоречи на политиката за предоставяне на втори шанс, която това изменение цели.

Германия посочи, че идеята е разумна от гл.т. на необходимостта от информация и прозрачност, но мястото за регламентирането не е в регистъра по несъстоятелността, а в ТР.

Финландия и Швеция отбелязаха, че подобни забрани всъщност имат наказателноправна страна и мястото за оповестяването им не е в регистъра по несъстоятелността.

Унгария посочи, че по нейното право във фирмения регистър се намира информацията, че определено лице не може да бъде управител. Съгласи се с Германия, че мястото на тази информация не е в регистъра за несъстоятелността и предложи да се обмисли възможността за уреждане на въпроса в Директивата за свързване на търговските регистри.

Белгия наложи отрицателна проучвателна резерва и постави въпрос относно срока, в който тази информация ще остане публикувана.

Испания настоя тази буква да остане, защото информацията е важна.

Словакия изтъкна, че публикуването е важно с оглед взаимното признаване на решенията.

Полша посочиха, че всяка държава има подобна норма и изтъкнаха, че от една страна идеята е добра с оглед прозрачност, но не се съгласи със Словакия и посочи, че подобно публикуване би имало само информативен характер.

Ирландия посочи, че има неутрална позиция (дали да е в ТР или в регистъра по несъстоятелността).

Австрия обърна внимание, че сроковете за заличаване не са еднакви (за забрана за упражняване на професията и за производството по несъстоятелност), затова трябва да се включи самостоятелен срок за публикуване на забраната за упражняване на професия. Това означава още, че мястото за публикуване не е в регистъра по несъстоятелността.

Латвия също изрази мнение, че тази информация не следва да се публикува в регистъра по несъстоятелността, а във фирмения регистър.

Италия посочи, че по нейното право тази информация не се вписва в ТР, а в наказателния регистър. Поради това предложи тя да се публикува доброволно, т.е. в рамките на параграф 2.

Естония посочи, че принципно подкрепя идеята за прозрачност, но не е 100% убедена, че мястото е в ТР.

ЕК подкрепи идеята на Холандия и посочи, че вижда добавена стойност в оставането на тази разпоредба. Уточни, че целта ще е прозрачност, а не взаимно признаване на дисквалификацията (през октомври ще има предложение на ЕК за акт в тази посока). По опасението, че ще има противоречие с политиката за предоставяне на втори шанс посочи, че тази политика следва да се прилага към честните предприемачи и търговци, а не към тези, които са злоупотребили.

Франция изтъкна, че ако едно лице веднъж е прегрешило като търговец, това петно не трябва да го следва цял живот в Интернет.

Словакия посочи, че подкрепя идеята за хармонизиране на равнище ЕС на прозрачността, но подчерта, че намира за проблематичен начинът на уреждането □. Може би следва да се каже, че се публикуват забрани за упражняване на професията, наложени от съд по несъстоятелност. предложи да има отделна разпоредба (член или алинея), в която да се уреди подробно принципът.

България посочи, че данните за несъстоятелността се вписват в търговския регистър . Уточни, че лишаването от право на участие в управителен орган е пожизнено / чл.141 ал.8 от ТЗ и чл.234 от ТЗ/, освен ако не се премине през процедура за възстановяване в права. Постави обаче въпрос, кои лица се включват в буква й) – само тези, които са нарушили императивни изисквания във връзка със самото производство по несъстоятелност /например затаили обстоятелства във връзка с несъстоятелността/ или е достатъчно лицето само да е било член на управителен орган на дружество, обявено в несъстоятелност.

Обединеното кралство подкрепи идеята, но поиска да се предвиди срок за заличаване на дисквалификацията.

По член 20, параграф 3, касаещ създаване на търговски регистри за потребители

Белгия и Гърция посочиха, че по принцип подкрепят изключението в параграф 3, но предложиха да не се говори за „потребител“, а за ФЛ, което не упражнява търговска дейност.

Полша предложи да се включи определение „потребител по смисъла на този Регламент е ФЛ, което не упражнява търговска дейност или занаят“.

Франция също предложи прецизиране на термина. Изтъкна, че в Директива 2010/17 относно свързването на ТР има изключения и може би следва да се използва нейната формулировка.

Люксембург оттегли резервата си по тази разпоредба и подкрепи идеята да има регистър за несъстоятелност на ФЛ, които не упражняват търговска дейност (да не се употребява „потребител“) и да има свързване на тези регистри.

Финландия и Словения подкрепиха само първото изречение (не може да се задължават държавите членки да създават такива регистри) и категорично се противопоставиха на второто изречение (имат такъв регистър за ФЛ, които не упражняват търговска дейност, но достъпът е платен или зависи от някои условия и затова на европейско равнище достъпът до финския или словенския регистър не може да бъде публичен и безплатен/безусловен).

Австрия отбеляза, че понятието може да се промени, но и сега е ясно, че това са лицата, различни от обхванатите в параграф 1. Посочи, че не може да разбере съмненията на Финландия и Словения, защото тази разпоредба ще се отнася само за националните регистри, които и без това са публични и достъпни.

Германия отбеляза, че предпочита държавите членки да са задължени да включат в регистъра ФЛ, които не упражняват търговска дейност. Посочи, че второто изречение е неприемливо, защото е небалансирано от гл.т. на защита на данните – или всички потребители ще бъдат обхванати на европейско равнище, или ще бъдат изключени.

Словения се съгласи, че ще се стигне до неравноправно третиране на европейските граждани, ако някои държави предоставят публичен достъп до тези регистри, а други - не.

Италия подкрепи нормата и уточни, че няма подобен регистър.

ЕК посочи, че целта на второто изречение е била да отговори на нуждите на някои държави членки, които имат един регистър за всички производства по несъстоятелност (на ЮЛ и на ФЛ, включително такива, които не упражняват търговска дейност). Изрази готовност понятието „shall“ / ще / да бъде заменен с „may“ / може да /.

Финландия подкрепи това предложение.

Ирландия посочи, че счита нормата за полезна за настоящи и бъдещи кредитори.

Словакия и Полша предложиха да се добави „документи“ в параграф 2 и 3. **ЕК** пое ангажимент да провери дали това предложение няма да затрудни свързването на националните регистри.

Полша поиска второто изречение да бъде формулирано като несъздаващо задължение за държавите членки.

Председателството заключи, че параграф 2 е подкрепен по принцип от държавите членки. Словакия е предложила да се добави „документи“. Обобща, че е имало различни реакции по параграф 2 и параграф 3. Пое ангажимент да отчете направените предложения и бележки в следващата редакция на текста.

По чл. 20b Свързаност на регистрите по несъстоятелност

Австрия постави въпрос по последното изречение на параграф 1 (цялата информация ли трябва да се предостави в свързаните регистри (защото разпоредбата се отнася само за търсенето, не и за резултата).

Словакия поиска да се каже ясно, че и информацията по параграф 2 и 3 (на принципа необходимост да се знае и с платен достъп) от член 20a ще бъде достъпна през тази платформа.

Франция подкрепи идеята по принцип, но наложи проучвателна резерва

Словения запази проучвателната си резерва – експертите по защита на данните се противопоставят на това свързване, ако не се включат поне минималните критерии за търсене от Европейския портал. Предложи да се добави и положението и правомощията на синдика от Приложение В.

Холандия посочи, че силно подкрепя идеята за свързаност на регистрите, като обаче се спазят всички необходими изисквания за защита на личните данни.

Председателството заключи, че ще отчете предложенията на държавите членки.

По член 20c Разноски за създаването и свързването на регистрите по несъстоятелност

Словакия предложи да се добави и „създаване“ на такива регистри, защото те може да не съществуват в някои държави членки (текстът е взет от Директивата за свързаност на ТР, но такива има във всички държави членки, докато случаят не е такъв с регистрите по несъстоятелност). **ЕК** посочи, че обхватът на регистъра по несъстоятелността е по-широк от фирмения регистър (който включва само дружества).

Обединеното кралство направи предложения за техническа корекция.

Словения поиска информация за разходите за свързаност. **ЕК** пое ангажимент да ги предостави по-късно

Унгария посочи, че в Регламента по програма „Правосъдие“ са предвидени възможности за кандидатстване за финансиране (като приоритети) на тези регистри и свързването им. Сега остава само при обсъждането на следващата финансова рамка да се включи и този приоритет, за да се осигурят средства.

По член 20e Такси за достъп до информация чрез системата за свързаност на регистрите по несъстоятелност

Словения изтъкна, че нормата е изключително важна – необходимо е да има безплатен и лесен достъп до информацията от свързаните регистри – така ще се осигурят бързина, прозрачност и улеснение за приключване на производствата по несъстоятелност.

Франция, Белгия и Холандия наложиха проучвателни резерви – нарушава се финансовата автономия на държавите членки и освен това може да се получи

неравносвойно третиране (за национални производства да се плаща, за международни – не).

Финландия и Швеция предложиха да се заличат препратките към член 20а, букви ж) и з)

Германия приветства разграничението в тази разпоредба и посочи, че то отразява и дискусиата при първото четене. Съгласи се предложението на Финландия и Швеция за заличаване на препратките към член 20а, букви ж) и з).

Словакия подкрепи принципно идеята и структурата, но посочи, че може да се опрости още след постигнатото съгласие за изменение на член 20а.

Италия подкрепи предложението на Финландия и Швеция, но предложи да се обмисли възможността съдебните органи да имат безплатен достъп.

Полша посочи, че разбира параграф 3 в смисъл, че се отнася за информацията по член 20а, параграф 2.

Румъния отбеляза, че член 20е следва да се редактира в съответствие с договореното изменение на член 20а.

България подкрепи идеята и формулировката на член 20е, защото това е подходът, възприет в българския закон – информацията, включена в член 20а се предоставя безплатно, а се заплаща за копията на пълните документи, въз основа на които е извършено вписването, като до фирменото дело като съвкупност от документи се предоставя само регистриран достъп. Подкрепи предложението за прецизиране на параграф 3.

ЕК посочи, че тук са съобразени препоръките на Европейския надзорен орган за защита на данните (да се въведат различни нива). След свързването на регистрите по несъстоятелност няма да има условия за различно третиране – всички данни по параграф 1 ще бъдат свободно достъпни за всички. По параграф 2 предложи да се изчака приключването на дискусиата по член 20а.

Председателството заключи, че е отбелязало направените резерви и ще се постарее да отрази в текста предложенията на делегациите за редактиране на разпоредбите.

По член 21 Публикуване в друга държава членка на обявление относно откриването на производство по несъстоятелност

ЕК по бележка под линия 27 (дали параграф 2 следва да се запази и след преходния период) посочи, че това трябва да си остане преходна разпоредба и не следва да се прилага след свързването на регистрите по несъстоятелност. От тази гл.т. предложи заличаването на текста в квадратни скоби в параграф 2. **Полша** се присъедини към това мнение

Обединеното кралство посочи, че ако тази норма бъде преходна, последното изречение от параграф 2 (относно подсъдността) следва да се премести в параграф 1. Това предложение беше подкрепено от **Полша**

Швеция и Полша приветстваха по принцип нормата, но посочиха, че не е ясно какви правила се прилагат за самото публикуване и затова трябва да се предвиди обяснение в

текста (че това се прави в съответствие със законодателството на държавата, в която се извършва). **Германия** подкрепи това предложение.

Словения по параграф 1 посочи, че това е обща норма за публикуване в друга държава членка, а синдикът може да реши коя информация да публикува, но не е ясно защо се тръгва от началото на производството, а не от съдебното решение (не всички държави членки познават института за информиране за започване на производството, а не за уведомяването относно самото съдържание на решението). Предложи да се редактира параграф 1 и да не се използва appropriate. Предложи още да не се използва shall / ще/ , а may /може да/.

Унгария предложи да се предвидят санкции за неспазване на задължението по параграф 1.

Германия подкрепи настоящото предложение, защото е по-кратко и дава възможност за преценка на синдика дали да се публикува или не.

По параграф 2 на чл.21

Австрия посочи, че в тази разпоредба трябва да се включи и длъжникът във владение /debtor in possession/. По бележка под линия 27 посочи, че отговорът ще зависи от това дали длъжниците действително ще се информират през Европейския електронен портал или както в Австрия ще продължат да се информират през националния регистър. Ако се счита, че всеки длъжник ще се информира през свързаните регистри, трябва да се помисли дали да не се остави задължение за публикуване в него, но ако не – параграф 2 следва да се запази.

ЕК и Германия посочиха, че и параграф 2 трябва да се прилага само за преходния период

Словения изрази мнение, че параграф 2 трябва да важи за преходния период (параграф 1 е общата, а параграф 2 – специалната норма) и ако следва да се прилага и след него, трябва да се измени.

Испания и Франция настояха нормата на параграф 2 да се прилага и след като регистрите бъдат свързани.

България подкрепи ЕК, но настоя да се поясни в параграф 2, че функцията на обявлението по чл.21 е чисто оповестителна, без да има процесуални последици, тъй като меродавно за сроковете за обжалване и предявяване на вземанията, е обявлението в националния регистър на съда по несъстоятелността или друг официален способ за обявление, предвиден в съответното национално законодателство

ЕК отбеляза, че повечето делегации са подкрепили нейната позиция

Председателството посочи, че все още няма окончателно съгласие дали член 21, параграф 2 да се прилага само в преходния период.

По член 22 Регистрация в публични регистри на други държави - членки

Австрия приветства нормата и факта, че се дава възможност на държавите членки за преценка относно това коя информация да се вписва в техните регистри.

Словения посочи, че в параграф 1 има задължение за синдика, което би могло да се премести в параграф 2.

Германия подкрепи параграф 1, защото отразява много добре дискусиата (в някои държави членки не се предвижда такова вписване).

Комисията поясни, че заглавията и съдържанието на член 21 и член 22 може да доведат до объркване, но член 21 се отнася до публикуване (в ДВ или други медии), а член 22 се отнася до вписване в регистрите на държавите членки.

Посочи, че не е имала намерение да променя обхвата на вписването (извън това, което се изисква по сегашния Регламент) и то да обхваща вторичното производство.

Председателството заключи, че ще включи референция към член 44а и ще отрази и другите бележки на делегациите.

По член 25 Признаване и изпълняемост на други съдебни решения

Румъния изрази мнение, че направените изменения не са просто технически (член 34, параграф 2 от Регламент "Брюксел I" (каквото е предложението на ЕК) се отнася до специфичен случай. Настоя препратката да е само към член 46, параграф 2 от Регламент "Брюксел I". ЕК посочи, че в първоначалната редакция на предложението е била направена техническа грешка, а сега текстът отразява намерението на ЕК. **Председателството** поясни, че не се прави референция към член 46 от Регламент "Брюксел I", а се посочва, че няма да се прилага, на което Румъния настоя да не се изключва целият член 46 от Регламент "Брюксел I", а само параграф 1 от него.

Австрия посочи, че не е ясно за какво се отнася референцията „или към производства, свързани с него“ в края на параграф 1. ЕК пое ангажимент да предостави информация допълнително.

Чехия призова да се обсъди много внимателно какво от Регламент "Брюксел I" да се вземе (предпочита да се изключи целият механизъм, с изключение на основанието за отказ „обществен ред“).

Белгия отбеляза, че има много въпросителни по тази разпоредба: член 44 от Регламент "Брюксел I" така или иначе изключва член 46, затова не е необходимо да се споменава изрично, че член 46 е изключен.

Германия изрази удовлетворение, че член 25 съдържа правилните референции, но се съгласи с Чехия, че много внимателно следва да се анализира какво ще се вземе от Регламент "Брюксел I" (следва да се изключи член 46, защото основанието „обществен ред“ е уредено в член 26 от този регламент).

Италия и Франция наложиха проучвателни резерви, за да се анализира допълнително кои норми от Регламент "Брюксел I" ще се възприемат в Регламента относно несъстоятелността. **Франция** обърна внимание, че в Регламента многократно се говори за приключване на производството по несъстоятелност и затова трябва да има единно разбиране, за да не се стигне до различно тълкуване.

Полша отбеляза, че е считала разпоредбата за ясна, но след изразените позиции наложи проучвателна резерва.

България посочи, че изпълняемите решения по смисъла на Регламент "Брюксел I" са различни от решенията в производството по несъстоятелност, тъй като за да се приведат в изпълнение решенията по Регламент "Брюксел I" се образува изпълнително производство с участието на орган на публичната власт в държавата - членка по изпълнение, а решенията в производството по несъстоятелност са конститутивни, техните правни последици настъпват с постановяването им и трябва да се зачитат от третите лица и държавните органи в останалите държави - членки. От тази гл.т. предложи препратката към Регламент "Брюксел I" да се направи в алинеи 2 и 3 от параграф 1 / по отношение на исковете за попълване на масата на несъстоятелността и принудителните обезпечителни мерки/ и да не присъства в алинея 1 на чл.25.

ЕК посочи, че по отношение на референциите към Регламент "Брюксел I" ще направи проверка дали трябва да се направи препратката и към други разпоредби (например член 57). Според Комисията не трябва да има други основания за отказа, извън това в член 26 (обществен ред).

Председателството заключи, че е отбелязало резервите и ще отрази предложенията на делегациите в новия текст.

По член 26 Образуване на производството

Франция подкрепи предложението за съображение, обясняващо, че член 26 няма да представлява пречка за съдилищата на държавите членки, в които е образувано вторично производство да санкционират нарушение от страна на член на управителен орган на длъжника (бележка под линия 28).

Полша се противопостави на подобно съображение, защото ще доведе до повече вреди, отколкото ползи, поради опасност от злоупотреба.

Италия наложи положителна проучвателна резерва.

ЕК посочи, че идеята на вторичното производство е да се защитят местните кредитори, но не може да се позволи на съда, образуващ вторичното производство да проверява условията за несъстоятелност по главното производство и затова може би следва да му се позволи поне да направи преценка относно нарушение на задълженията на управителните органи.

Гърция се съгласи с ЕК.

Полша посочи, че член 27 не предвижда, че откриването на вторично производство се прави без да се проверява положението на длъжника (условията за несъстоятелност).

ЕК посочи, че политиката не се е променила и тази идея е изразена в член 29а, параграф 3 (поради лингвистични и систематични причини).

По член 28а Право на синдика да даде на кредиторите декларация - обещание, за да избегне откриване на вторично производство

ЕК посочи, че нормалната ситуация ще включва образувано производство по несъстоятелност и експерт по несъстоятелността, който желае да избегне образуването на вторичното производство. В такъв случай той ще направи едностранна декларация-обещание пред местните кредитори, на език, който те разбират и ще ги информира (обикновено чрез свикване на събрание, на което ще обясни условията по тази декларация), че техните интереси ще бъдат защитени съгласно тяхното право. Ако местните кредитори констатира нарушения в процеса на разпределение на масата на несъстоятелността, те могат да оспорят това разпределение, на основание, че той не спазва ангажимента си и може да поиска образуване на вторично производство. Тогава местният съд ще реши дали да се образува вторично производство или местните кредитори ще трябва да приемат разпределението.

Подчерта, че според нея това е добра опция и при нея се спазва необходимият баланс между правата на длъжника и кредиторите. След представянето на новия текст са получени и нови предложения от експертите (например ако не е направено искане за образуване на вторично производство). ЕП също предлага да се добавят повече материални условия (например какво биха получили местните кредитори). Оцени текста като подобрен в сравнение с първоначалното □ предложение за тези „синтетични производства“.

Германия благодари за полезните пояснения и посочи, че текстът наистина е подобрен и става по-ясно в каква посока се движи реализирането на идеята. Отбеляза, че трябва да се решат два основни принципни въпроса: какъв ще е характерът на тази сделка (може да е двустранна и тогава между синдика/ експерта по несъстоятелността и кредиторите ще има договор). Другият въпрос е как да се защитят интересите на местните кредитори, така че те да са в същото положение, в което биха били, ако беше образувано вторично производство. Теоретично предложението на ЕК може да функционира, но на практика ще се реализира много трудно (както са показали и дългите преговори по Конвенцията за несъстоятелността). Поради това според Германия тази декларация трябва да бъде много по-конкретна (да е ясно колко кредитори се засягат, каква е масата по несъстоятелността, какви претенции може да се предявяват), защото абстрактното изречение „както ако беше образувано вторично производство“ е много трудно доказуемо пред съда. От тази гл.т. изрази мнение, че крачката, направена от ЕП в това отношение е правилна, но трябва текстът да се доразвие в посока конкретност и прагматичност.

Франция също изрази мнение, че текстът е подобрен, но се съгласи с Германия, че на теория предложението звучи много добре, въпросът е как ще се реализира на практика. Посочи, че има две гледни точки - тази на местните кредитори и на експерта по несъстоятелността, който не трябва да поема празни ангажименти (за която се застъпва Германия) и тази на главното производство, чиито приоритети също трябва да се реализират. И тези две гледни точки се отразяват много негативно на правната сигурност. Посочи, че предложението на ЕК може да бъде приемливо, ако едностранната декларация на експерта включва не само ангажимент към интересите на местните кредитори, но и за запазване подреждането на кредиторите по главното производство.

Белгия отбеляза, че доколкото има държави членки с повече от един официални езици, параграф 2 следва да се измени в смисъл, че декларацията трябва да бъде на езика на съответното място, където би се открило вторичното производство.

Финландия изрази мнение, че параграф 1 трябва да бъде прецизиран допълнително в смисъл, че синдикът не може да получи повече правомощия, отколкото му е позволено по правото на главното производство, защото сега се създава впечатление, че той е напълно независим и може да обещае всичко.

Словения посочи, че е изразила съмнение още при обсъждането на член 18 и постави въпрос как ще разбере какъв е редът за удовлетворяване на местните кредитори. ЕК уточни, че този въпрос може да се реши на практика, защото например може да се обърне към местната търговска камара или подобни организации.

Полша обърна внимание, че не е ясно как може да се определи групата на местните кредитори – в литературата се споменава групата на кредиторите, но тя включва всички и съответно всички кредитори трябва да се произнесат дали да се открива или не вторично производство, защото всички трябва да бъдат удовлетворени.

Словакия и Обединеното кралство подкрепиха идеята на разпоредбата по принцип, но се съгласи с притесненията от трудностите, описани от другите държави членки. Обединеното кралство обърна внимание, че не желае нормата да е твърде предписваща и подробна. Съгласи се с Полша, че към момента на подписване на декларацията, синдикът няма да е наясно с разноските. Изрази мнение, че е уместно да се направи събрание на кредиторите.

Швеция и Холандия също подкрепиха подхода на нормата (целесъобразно е да се даде възможност да не се образува вторично производство), но посочи, че все още има съмнения, без да има конкретни предложения.

Холандия настоя да се определи по кое право ще се определи реда на кредиторите.

Унгария изрази становище, че синдикът трябва да има възможност да оспори декларацията за задължения, след като прецени, че няма да може да изпълни ангажиментите.

Италия посочи, че това е най-трудната част от проекто-регламента. Посочи, че местните кредитори не трябва да получават по-големи гаранции и по-силно удовлетворение в сравнение с длъжниците по главното производство. Посочи, че описаното от Комисията е много добро, но има нужда от допълнителен анализ и прецизиране.

България подкрепи идеята на ЕК, но се съгласи че практическата реализация би била много трудна, защото имуществото в държавата по вторичното производство ще трябва да се обособи от останалата маса на несъстоятелността и по отношение на него да се състави отделен списък за разпределение съгласно правото на държавата, където би се образувало вторичното производство. Подчерта, че е изключено да се избере едно приложимо право, защото това би обезсмислило обещанието от страна на синдика. Съгласи се и с Полша, че кредиторите не следва да се разделят на местни и такива по главното производство само по критерия на своето местопребиваване или регистрация, а също и с оглед на това, какви привилегии предявяват по отношение на имущество, за което би се открило вторично производство.

ЕК благодари за принципната подкрепа и за полезните предложения, които ще бъдат отразени в следващата редакция. Поясни, че в главното производство синдикът има право да направи декларация, че ще прилага правото на държавата по вторичното производство и така ще съобрази интересите на местните кредитори при разпределението на масата на несъстоятелността (т.е. тук става дума за изключение от член 4, че се прилага *lex fori concursus* за всички кредитори).

По отношение на необходимостта от одобрение от всички кредитори – ЕК може да прояви гъвкавост (може да е в интерес на кредиторите по главното производство да разрешат поемането на задължения с декларация).

По въпроса какво ще се случи, ако някой поиска образуване на вторично производство, въпреки дадената от синдика декларация – остава възможността по член 29 – съдът ще направи преценка и ще реши.

Относно това, че кредиторите, които са пропуснали срока за предявяване на вземанията си в главното производство, няма да може да се възползва и от възможността за образуване на вторично производство – ако той е бил уведомен за образуването на вторично производство – не може да иска образуване на вторично производство.

Председателството заключи, че ще съобрази направените предложения.

По член 29а Решение за откриване на вторично производство по несъстоятелност

Белгия направи техническа бележка по параграф 1. ЕК посочи, че терминът „ликвидатор“ ще бъде заменен с „*insolvency practitioner*“ в целия регламент.

Латвия предложи да се остави въпросът за решаване от националното право. Запази резервата си по параграф 3

България по параграф 2 посочи, че формулировката / съдът може да откаже да открие вторично производство, ако приеме, че откриването на такова производство не е необходимо за защита на интересите на местните кредитори/, се разбира като самостоятелно основание за отказ да се образува вторичното производство, което е много общо и абстрактно формулирано. Това предполага, че съдът може да откаже да образува вторично производство дори и без да е налице декларация - обещание от страна на синдика, а това не гарантира в достатъчна степен интересите на местните кредитори.

Франция по параграф 2а и 3 предложи, тъй като става дума за синдика, да се внесе яснота и правила за кохерентност, че ще се съобразят интересите на кредиторите по главното производство (да е ясно, че има един длъжник и една маса по несъстоятелността), за да не се стигне до различия по главното и по вторичното производство, например по главното производство ще се направи опит за саниране на предприятието, а във вторичното да се пристъпи към осребряване. Настоя двете производства да са координирани.

Полша посочи, че има значителни съмнения във връзка с член 29а и декларацията - обещание на синдика. Настоя да се предвидят гаранции както за местните кредитори, така и за съда, който би образувал вторичното производство (за тези по главното производство има достатъчно гаранции). Затова предложи „shall“ / ще/ да се замени с „may“ /може да/. Настоя съдилищата в двете държави да бъдат третираны равноправно.

Словакия подкрепи замяната на „shall“ с „may“. Предложи да се специфицира кой ще бъде участник във вторичното производство (и в частност кой е местен кредитор). Важно е да се улесни предявяването на вземания от местните кредитори (разноски и процедури). Следователно трябва да е ясно кой е местен кредитор.

Предложи примерът „for example because the insolvency practitioner in the main proceedings has given an undertaking of the type referred to in Article 28a.“ да отпадне от параграф 2, за да не се въведе в заблуждение читателят, че това е единственото основание за отказ или за да не се превърне в твърде често използвано основание за отказ да се открие вторично производство.

Словения изтъкна, че синдикът ще трябва да може да избегне образуване на вторично производство само ако направи декларация-обещание, че ще спазва интересите на местните кредитори, както на тези по главното производство.

Белгия отбеляза, че тази разпоредба трябва да съдържа указания за случаи на различия в интересите на кредиторите и се стигне до спор, за да може съдът да постанови решение в полза на всички. Настоя като законодател Съветът да се съобрази и с икономическата обстановка, в която предприятията изпадат в състояние на несъстоятелност не само поради лошо управление, но и поради обективни причини.

ЕК направи следните коментари:

- Може ли да има и други начини за избягване на вторичното производство, освен декларацията-обещание – ЕК счита, че следва да се остави отворена такава възможност (например може да са налице твърде близки правила за разпределяне на масата на несъстоятелността; може да има риск от злоупотреба и тогава съдът ще може да прецени дали и при отсъствието на такава декларация да не разпореда да не се образува вторично производство);

- По предложението на Словакия за преместване на тази разпоредба в преамбюла на Регламента посочи, че това е въпрос на правна техника, но предпочита да остане в диспозитивната част, за да се запази ясно връзката с член 28а;

- По въпроса на Италия дали има две групи правила за местните и за кредиторите по главното производство или всички са третираны еднакво – ако се даде декларация-обещание ще има две групи кредитори, които ще се третират различно;

- По въпроса за критерия "интерес на местните кредитори" намира, че е достатъчно конкретен като основание за отказ. По искането на Белгия да има ясни критерии в случай на различни интереси изтъкна, че понятието „кредитори“ включва и работниците на едно предприятие и всеки, който е във връзка с бизнеса на това предприятие, така че ако се спаси предприятието, ще се спасят работни места и ще се подпомогнат контрагентите, т.е. ще бъде в интерес на кредиторите. От тази гл.т. не са необходими специфични критерии.

Обединеното кралство също изтъкна, че е много положително настроено към политиката на спасяването и я прилага активно, но не на всяка цена

По чл.29 а параграф 2 относно възможността на местните кредитори да обжалват нарушението на дадената от синдика декларация - обещание

Комисията посочи, че няма ясно изразено предпочитание кой съд - съдът по основното производство или съдът, който би бил компетентен да открие вторичното производство, да бъде компетентен да решава спора относно разпределението.

Австрия посочи, че от гл.т. на кредиторите ще е много важно да имат средства за правна защита в собствената си държава, но не вижда как на практика ще се реализира идеята за оспорване в държавата, където се намират местните кредитори.

Обединеното кралство отбеляза, че местните кредитори трябва да могат да защитят правата си пред собствен съд, макар да е изключително трудно за съда. Повдигна въпроса ако съдът откаже да образува вторично производство, това обвързва ли го и по отношение на бъдещи подобни искания. Уточни, че параграф 2а има предвид понятието за съд в тесен смисъл

Испания и Холандия посочиха, че нямат предпочитание, но посочиха, че този въпрос не следва да се урежда в тази разпоредба, а в разпоредбата на чл.28а. Същевременно Холандия изтъкна, че интересите на местните кредитори ще бъдат защитени по-добре, ако те могат да ги предявят пред собствен съд.

Словакия изрази мнение, че двата варианта трябва да са налице, а кредиторът да може да реши, кой ще е по-подходящ за него.

Словения посочи, че не е ясно кое разпределение ще се оспорва съгласно параграф 2 (реалното или обещаното). Изрази предпочитание за съда на държавата по вторичното производство.

Полша отбеляза, че на пръв поглед за местните кредитори е по-добре компетентен да е съдът на вторичното производство.

Швеция посочи, че няма принципни възражения по параграф 2а. По въпроса кой съд да бъде компетентен изтъкна, че нейният анализ съвпада с този на Австрия (по-добре е да е съдът на вторичното производство, но не може да се реализира на практика) и от тази гл.т. може би следва да се подкрепи вариант 1 (съдът по главното производство).

Италия изрази мнение, че оспорването на разпределението трябва да бъде в съда по главното производство. Посочи, че не следва да се оставя на кредитора да реши, а компетентността на съда трябва да е императивно определено в Регламента

България приветства изрично даването на възможност за обжалване на местните кредитори и подкрепи вариант 1, защото за да се произнесе съдът ще трябва да може да направи задълбочена проверка на всички действия по разпределение, доказателствата за които са приложени по главното производство.

Гърция посочи, че в случая ще се защитават правата на местните кредитори и затова единствено те трябва може да имат право да избират.

Чехия подкрепи първия вариант, защото вторият може да доведе до значителни практически трудности, както и до нови обжалвания.

Комисията посочи, че като че ли има превес за съда по главното производство, но въпросът е много спорен. Посочи, че харесва предложението на Словакия изборът да се остави на кредиторите, но отбеляза, че следва да се отчита и забележката на Словения, че кредиторите може да имат различни предпочитания по този въпрос, а не могат да се развиват едновременно две производства с еднакъв предмет.

Подчерта, че оспорването по параграф 2а има друга цел (синдикът да се съобрази с декларацията-обещание), а не самото откриване на вторичното производство.

По въпроса на Словения посочи, че ако може да се оспори планът за разпределение преди самото разпределение, това ще бъде най-доброто средство за правна защита, но не е сигурно, че материалното право на всички държави членки предвижда такава възможност

Председателството заключи, че предстоят още много дискусии преди да се постигне съгласие

Словакия посочи, че ще възникне трудност, ако има декларация-обещание, а след това съдът назначи нов синдик.

Швеция отбеляза, че ако не става въпрос за едни и същи страни, не може да става дума за едно и също решение (т.е. не може да става дума за сила на пресъдено нещо).

По член 29а, параграф 3 относно предвидена възможност на съда, при откриването на вторично производство, да избере този вид процедура по неговото национално право, която е най - подходяща с оглед интересите на местните кредитори.

Комисията посочи, че счита критерият за подходящ и даващ на съда достатъчно гъвкавост.

Белгия, Финландия, Швеция и Холандия се противопоставиха на такава възможност, защото не я познават по националното си право. Считат, че няма достатъчно основания за въвеждане на такава норма, тъй като тя създава несигурност както за кредиторите, така и за длъжника. Настояха страните сами да могат да решат как да продължава производството. **Швеция** предложи този параграф да се заличи или да се предвиди, че държавите членки могат да уредят въпроса в националното си право.

Франция посочи, че разбира идеята на разпоредбата (да се създаде последователност и съгласуваност между главното и вторичното производство).

Полша отбеляза, че първоначално е считала нормата за добра, защото съдът ще може да решава дали да се образува или не производството, като се вземат предвид интересите на кредиторите. Това обаче означава че вторичното производство може да бъде различно по вид от главното. Това поставя въпроса да има последователност и съгласуваност на главното и вторичното производство. Изрази мнение, че всяка разпоредба може да се анализира в контекста на оздравяването на предприятието.

Италия посочи, че принципно е имала положително отношение по параграф 3, но след казаното от делегациите е склонна да се съгласи с критиците на нормата. Съгласно италианското законодателство съдията се произнася на основание на поисканото от

страните и не може да излиза извън него. Т.е. по италианската система няма да е възможно съдията да друго по вид производство, различно от поисканото от молителя .

Гърция изтъкна, че има противоречие между целта на регламента и тази разпоредба. Ако е открито основно производство по ликвидация, ЮЛ ще бъде заличено и тогава не е ясно какво се случва с оздравяването, предприето във вторичното производство. Подкрепи предложението на Швеция

Словакия отбеляза, че не е много ясно как ще се прилага на практика тази асиметрия и наложи проучвателна резерва.

Австрия даде принципна подкрепа за нормата, защото счита, че трябва да се гарантира съгласуваността на главното и вторичното производство. Посочи, че разпоредбата следва да се тълкува в тясна връзка с член 37. От тази гл.т. предложението на ЕК е целесъобразно, но може да се измени в смисъл да се обвърже решението на съда с искане от синдика по главното производство. По този начин съдилищата ще бъдат разтоварени (няма да се произнасят *ex officio*). Съгласи се със Словакия, че не е възможно вторичното производство да е насочено към оздравяване, ако главното производство е такова по ликвидация.

Словения отбеляза, че нормата няма да може да се прилага по нейното законодателство.

Испания се обяви за по-голяма яснота.

Унгария заяви, че поддържа проучвателната си резерва.

По параграф 4 на чл.29 а относно правото на синдика в главното производство да обжалва откриването на вторично производство

ЕК посочи, че двата основни въпроса в този параграф са 1) даването на право на обжалване на синдика в главното и 2) как да се информира синдика за образуването на вторично производство

Белгия изрази становище, че вместо информиране на синдика, следва да се предвиди изрично връчване на съобщение съгласно Регламент №1393/2007

Ирландия посочи, че се създава опасност от излишно удължаване на производството, като се предвижда двойна възможност на синдика да реагира - веднъж се уведомява за подадената молба за откриване на вторичното производство, а втори път се уведомява за решението на съда по тази молба.

Словения подкрепи становището на Ирландия.

Финландия и Швеция изразиха одобрение за разпоредбата и заявиха, че не биха искали тя да отпадне.

България също изрази становище, че следва да се осигури право на синдика в основното производство да обжалва решението за откриване на вторично производство, но посочи, че е по - добре Регламентът да не предвижда задължение за изричното му уведомяване. Съгласно българското законодателство всички участници в производството се считат

уведомени с обявяване на решението в ТР, което предотвратява излишно удължаване на производството.

ЕК посочи, че не е имала предвид връчване съгласно Регламент №1393/2007, като уведомяването може да се осъществи по всички начини, предвидени в националното законодателство.

По член 31 Сътрудничество и кооперация между лицата, упражняващи функции в производството по несъстоятелност / терминът в Регламента insolvency practitioner включва освен синдика и други органи, както и длъжника, на който се възлагат определени правомощия и задължения в различни производства по оздравяване, които съществуват в някои от държавите - членки/

Швеция посочи, че по принцип подкрепя нормата. Посочи, че ще възникнат трудности, ако се включи длъжникът-владеец, затова настоява за изключването му. По параграф 1 постави въпрос каква е целта на изключване на териториалните производства (говори се само за главно и вторично производство). Призова за повече последователност и съгласуваност (в член 31б и член 42 се говори, че не трябва да има конфликт на интереси и затова и тук трябва да се спомене). По параграф 2, буква а) подкрепи замяната на „незабавно“ с „колкото е възможно по-скоро“. По останалата част от разпоредбата посочи, че няма бележки.

Германия подкрепи съдържанието на член 31. Заяви, че длъжникът-владеец естествено се включва в това задължение за сътрудничество.

Австрия също подкрепи включването на длъжника-владеец в нормата. Подкрепи обаче мнението на Швеция, че в обхвата на нормата трябва да се включат и териториалните производства.

Латвия приветства измененията, но изрази съмнения по параграф 2, буква б) – защо синдикът трябва да участва в оздравителен план. Уточни, че не познава фигурата на длъжника-владеец.

Франция също посочи, че не познава тази фигура и изрази съмнение, че ФЛ ще могат да изготвят оздравителен план. Наложил проучвателна резерва по останалата част от разпоредбата.

Финландия оцени текста като значително подобрен. Посочи, че би било достатъчно примерите да бъдат изброени в преамбюла. По бележка под линия 30 се съгласи с Швеция и посочи, че задължението за сътрудничеството не трябва да се разпростира спрямо ФЛ.

Португалия също се обяви против включването на длъжника-владеец и изрази съмнение по отношение на параграф 2, буква б).

Словакия наложи проучвателна резерва.

Обединеното кралство приветства измененията в разпоредбата, но се съгласи с Полша, че не е съвсем ясно дали задължението за сътрудничество и уведомяване е еднакво за всички експерти по несъстоятелността.

ЕК потвърди, че фигурата на длъжникът във владение не е широко позната в държавите членки, но националните норми могат да се променят в бъдеще, затова въпросът трябва да се уреди в Регламента. Същевременно се съгласи с Австрия, че случаите, в които ще има производство по несъстоятелност срещу ФЛ (което да е длъжник-владелец) ще са много редки, а за предприятията няма да е проблем да изпълняват изискванията за сътрудничество.

Във връзка с конфликта на интереси посочи, че положението тук е различно в сравнение с групи предприятия и не се налага да се реферира към него.

По предложението да се споменат териториалните производства се съгласи, че е необходим по-последователен подход, посочи, че може да се заличи член 36 или да се съобрази неговият текст.

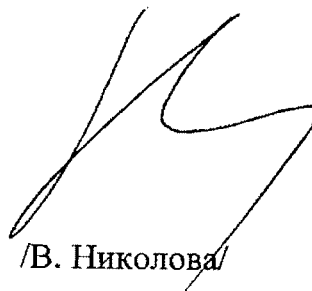
Председателството посочи, че много делегации са наложили проучвателни резерви и въпросът ще продължи да се обсъжда.

3. Очаквано по-нататъшно развитие на дискусиата:

Това беше третото заседание при Литовското председателство по този проект на регламент и на него продължи второто четене на разпоредбите. До края годината РГ "Гражданско право" (формат "Несъстоятелност") ще проведе срещи в 5 заседателни дни по досието – на 2, 11, 30-31 октомври и на 15 ноември 2013г. Темата ще бъде обсъждана и на Съвета „ПВР“ на 5-6 декември 2013 г.

Гр.София

Представил:



/В. Николова/

04.10.2013г.